

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie zainicjowanej zażaleniem **R.R.**,
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Działdowie z dnia 6 czerwca 2025 r., [...], o umorzeniu śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 7 sierpnia 2025 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Elblągu,
zawartego w postanowieniu z dnia 18 lipca 2025 r., VIII Kp 478/25,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostródzie.

UZASADNIENIE

Na skutek zawiadomienia złożonego przez R.R. toczyło się śledztwo w sprawie popełnienia czynu z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., którego - zgodnie z zawiadomieniem - miał się dopuścić sędzia Sądu Rejonowego w Elblągu – X. Y. Śledztwo to zostało umorzone postanowieniem prokuratora Prokuratury Rejonowej w Działdowie z dnia 6 czerwca 2025 r., [...]. Postanowienie o umorzeniu śledztwa zostało zaskarżone przez zawiadamiającego.

Właściwy do rozpoznania zażalenia Sąd Rejonowy w Elblągu postanowieniem z dnia 18 lipca 2025 r., VIII Kp 478/25, wystąpił do Sądu

Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu podniósł, że złożone zawiadomienie i zaskarżone postanowienie dotyczą sędziego Sądu Rejonowego w Elblągu X. Y. i jest to okoliczność, która wskazuje na zasadność przekazania tej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Fakt orzekania przez sędziego, którego dotyczy zawiadomienie w sądzie właściwym do rozpoznania zażalenia na postanowienie umarzające postępowanie przygotowawcze w tej sprawie, a także znaczny, ze względu na długoletni staż pracy ww. sędziego, stopień personalizacji stosunków zawodowych z innymi sędziami, stanowią realne okoliczności, które uzasadniają uwzględnienie złożonego wniosku. Sąd Rejonowy zwrócił również uwagę, że brak jest podstaw do twierdzenia, iż na rozstrzygnięcie tej sprawy wpływ miałyby kryteria pozamerytoryczne. Jednak należy mieć na względzie, że odbiór społeczny nie zawsze jest racjonalny, a w niniejszej sprawie mógłby determinować przekonanie o stronniczym nastawieniu sądu wnioskującego

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

W tej sprawie zachodzą szczególne okoliczności determinujące zmianę właściwości miejscowej sądu. Uzasadnia to fakt, że osobą wskazaną w zawiadomieniu jako sprawca czynu zabronionego jest sędzia Sądu Rejonowego w Elblągu, a więc sądu pierwotnie właściwego miejscowo, co więcej, sędzia orzekający w tym samym Wydziale, w którym ma być rozpoznane zażalenie na postanowienie o umorzeniu śledztwa. Sąd Najwyższy konsekwentnie przyjmuje, że gdy osobą bezpośrednio zainteresowaną rozstrzygnięciem lub stroną postępowania jest sędzia sądu, który jest miejscowo właściwy do jej rozpoznania, należy uznać, iż spełniona jest podstawowa przesłanka zastosowania instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k., jaką jest kształtowanie społecznego przekonania o bezstronności organów wymiaru sprawiedliwości (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 29 kwietnia 2022 r., IV KO 31/22; 10 marca 2022 r., IV KO 18/22).

Wskazując Sąd mający rozpoznać sprawę po przekazaniu, Sąd Najwyższy doszedł do wniosku, że nie ma przeszkody w postaci zagrożenia dla dobra wymiaru

sprawiedliwości, aby niniejsza sprawa została na etapie postępowania zażaleniowego rozpoznana przez Sąd Rejonowy w Ostródzie.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[r.g.]